დროება

ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

№ 40 შაბათი, 21 თებერვალი 1909 წ. № 40

გაზეთი «დროება» ხელათებიანი დამატებით ერთის წლით ღირს 8 მან. 50 კაპ., ნახევარი წლით—5 მან. 10 კ., ერთის თვით—1 მან. გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვებში.

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სერიოზული პირველ გვერდზე პეტიტით ღირს 15 კაპ.; მეორე-სამეულზე—10 კაპ., სამკლეკვიარო განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოჯერ სიტყვას 4 საათამდე ღირს 3 მან., ოთხი საათის შემდეგ მეტი ეღირება.

წერილის მოწერა და დასაბეჭდი განცხადებები მიიღება «დროების» რედაქციაში და კანტორაში ყოველ-დღე გვირა-უქმეების გარდა, ღილის 9 საათიდან 3 მდე, საღამოთი 5-დან 8-მდე.

წერილმოუწერელი წერილები არ დაიბეჭდება, დაუბეჭდავ მცირე წერილებს და კორესპონდენციის ხელნაწერებს არ ვინახავთ. ინახება ერთის თვით მხოლოდ ერთი ეგზემპლარი. მოთხრობები, პირადად მოსაპარაკებელი შეიძლება ყოველ დღე, გვირა-უქმეების გარდა ღილის 10 საათიდან საღამოს 3 საათამდე.

ადრესის გამოცვლა ტფილისიდან ტფილისს გარედ ღირს 1 მან., სოლო სხვაგან 40 კაპ.

რედაქციის ადრესი: ტფილისი დიდი განჯის ქ. N 12.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, редакція газ. «ДРОЭБА».

ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური.

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპ.

მიიღება ხელის-მოწერა 1909 წლისათვის

დროება

✦ ყოველ დღიურ გამოცემის გარდა 1909 წელს გაზეთს აქვს ✦

სურათებიანი დამატება

დამატება გამოდის კვირაში ერთხელ—კვირაობით.

გაზეთის ფასი დამატებიანად: წლით როგორც ქალაქში ისე ქალაქ გარედ ღირს 8 მან. 50 კ., ნახევარი წლით—5 მან. 10 კაპ., ერთი თვით—1 მან.

ცალკე ნომერი ყველგან ერთი შაური

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპეიკი

გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან.

თვიური ფასები ტფილისსა და ტფილისს გარეთისა:

12 თვით—8.50, 11 თვით—8.10, 10 თვით—7.60, 9 თვით—7.10, 8 თვით—6.50, 7თვით—5.80, 6 თვით—5.10, 5 თვით—4.40, 4 თვით—3.70, 3 თვით—3 მ., 2 თვით—2 მ., 1 თვით—1 მ.

ხელის-მოწერა მიიღება ტფილისში:

„დროების“ კანტორაში—დიდი განჯის ქუჩა, N 12; წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნის მაღაზიაში მ. ქურციკაძილთან—სასახლის ქუჩა, თავად-აზნ. ქარგახლა; ნაძალადევში ძმებურ ლოდოვნიძესთან—მაგისტრალი ქუჩაზე, გრიგოლ ჩარგვიანის სახლში; რკინის გზის მთავარ სახელოსნოში ვასო ჭავჭავაძესთან—ტოკარნი ცეზი.

პროვინციალურ აგენტებთან ხელის-მოწერა მიიღება: **ახალციხეში**—კ. გვარამაძესთან; **ქუთაისში**—ის. კვიცარიძესთან; **გორში**—ს. პ. მშველიძესთან; **სურამში**—ქვლივიძესთან; **ცხინვალში**—ა. კვაღინიძესთან; **თელავში**—კ. ონიკაშვილთან.

ხელის-მოწერა რედაქციის კანტორაში მიიღება: დილით 9-დან 3 საათამდე. საღამოთი 5 დან 8 საათამდე.

ადრესი: Тифлисъ, Редакція „Дроэба“ И. С. АГЛАДЗЕ.

წლის წირვა და პანაშვიდი გ ნსვენებულის

ელეონორა მიხეილის ასულის გურიელისა

დანიშნულია კვირას, 22 თებერვალს, ქ. ქუთაისში საფიჩხის ეკკლესიაში. (2—2)

თავ. იოსებ პაატის ძე და კნ. ნინო ზაქარიას ასული ნიყარაძენი აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ კვირას, 22-ს თებერვალს, საყვარელ შვილის

კნიაჟნა მარიამის (ძაროსიას)

სულის მოსახსენებლად გარდახდილი იქნება ორმოცის წირვა და პანაშვიდი წმ. ნინოს ქართველთა მართლ-მადიდებელ ეკლესიაში. (1—103—1)

წარმოდგენა № 2. ქართული თეატრი წარმოდგენა № 2

შაბათს, 21 თებერვალს, 1909 წ. ქართულ დრამ. საზოგ. დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება **პირველად ორი ახალი პიესა გოფმანსტალისა.**

წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ

ზოგიერთის პორნოგრაფია

პიესა 3 მოქმედებად თარ. ირ. ეკვტიშვილისა.

რაც არ მერგება არ შემერგება

კომ. ხუმრობა 1 მოქმედებად ვ. გუნიასი.

მონაწილეობას იღებენ: ქ-ნი ტასო აბამაძე, ა. კარგარეთელი, მ. მდივანი, ბ. ნებიერიძისა, გ. ჩერქეზიშვილი, ნ. ჭავახიშვილი; ბ ნი გ. გამყრელიძე, გ. გედგვანიშვი. გ. გუნია, ნ. გვარაძე, ა. იმედაშვილი, ი. ივანიძე, ი. იმედაშვილი-ხაშელი, ი. ყივიძე, მ. საფაროვი, ვ. ურუშაძე, კ. მათირიშვილი და სხვ.

ადგილების ფასი: ლოჟები 15 მ.-დან 3 მ.-მდე, პარტერი 5 მ.-დან 1 მ. 25 კ.-მდე, გალერეა 50 კ.-დან 25 მდე, მოწაფეთათვის 50 კაპ.

დასაწყისი ხუთორედ საღამოს 8 საათზე.

მზადდება წარმოსადგენად „ახალი ცხოვრება“, „ჩერჩეტი“, „დღენი ჩვენი ცხოვრებისა“.

რეჟისორი **ვ. შალიკაშვილი.** რეჟისორის თანაშემწე **ვ. ურუშაძე.**

ადმინისტრაცია დრამატ. საზოგადოებისა.

„სპორაპაი“-ს აგზ. გამოცემა

ქართული და უცხოური მარკები

დაიბეჭდა წიგნი პირველი

„ვაუა-ფშაველა“

„ცრემლები“

დაურიგდება ხელის მომწერლებს—28 თებერვალს. (2—1)

„ახალი თეატრი“ იავორსკაიასი

დილის წარმოდგენა

კვირას, 22 თებერვალს, წარმოდგენილი იქნება რუსულ ენაზედ ჩირიკოვის ცნობილი პიესა

„ებრაელები“

4 მოქმედებად

მონაწილეობას მიიღებს მთელი დასი. —●●— დასაწყისი დილის 12 საათზედ. ადგილების ფასი დაკლებულია. —●— დირექცია ლ. ბ. იავორსკაია. (1—1)

ცირკი ძმ. ნიკიტინებისა

შაბათს, 21 თებერვალს, წარმოდგენა სამ-მოქმედებად. **ჩვენი შაბათები.** მონაწილეობას იღებენ პირველ-ხარისხოვანი არტისტები. დღეს უკანასკნელი დღე კონკურსი კარგ აგებულებისა. დარიგდება პრიზები. . ესე 11 საათზე ხუთი საინტერესო **ჭიდაობა;** იჭიდავებენ: 1. **კრახუტო** და **ლურიხი;** პრიზი 300 მან. 2. **გოლიდი** და **უსუფ-მაჰმად-ოღლი;** 3. **ოსიპენკო** და **შულცი;** 4. **პოსპეშილი** და **მულდონი;** 5. **ლიტვინოვი** და **იაგანსონი.** ცალკე ყოველ დღე აჩვენებენ საკვირველ ცხენს **ლუისს.** ფასი 30 კაპ. ბავშვები და მოსწავლენი—15 კაპ. დაწვრილებით პროგრამებში.

დასაწყისი საღ. 8 ნახ. ს.

ამ დღეებში ბენეფისი ვ. ა. ლიაგინისა.

(0—5) დირექტორი ცირკისა **აკიმ ალ. ნიკიტინი.**

ექიმი კ. თ. ტყეშელაშვილი ქუთაისში

იღებს შინაგან და სპეციალურად გენერიულ სნეულებით ავადმყოფებს (სიფილისი, ხუნუნატი, სამარდა ძილის, ბუშტის და თირკმელების სატკივარი), ტფილისის ქ., ფირალოვის სახლი (ქარხანა) (120—გ.—64

კაბინეტი ელექტრონის და რენტგენის სამ. **ურნალოსი მ. გედევანიშვილისა.**

იღებს ავადმყოფებს დილით 12—1 ს. საღამოთი 6—8-საათ. გენერა ყორღანაშვის ქუჩა, საკუთ. სახლი, N 20, ტელ. 791. ნ. 100)

ექიმები კბილისა ქუთაისში **ნ. ა. დემიდოვი** და **მ. ო. სუხარევსკი**

იღებენ ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 8—2 ს. საღამოთი 4—7 ს. პლომბების გაკეთება, კბილის ჩასმა და პროტეზები. აბოროხნის ქუჩა, სახლი N 14, დემიდოვისა. (0—586—99)

ექიმი ჯაფარიძე ქ. ქუთაისში შინაგანის, ყურის, ყელის და ცვირის სნეულებანი. ტფილისის ქუჩა, ს. თ. ნიკორაძისა (6—63)

ექიმი ა. ნ. დიასამიძე განისა და ვენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 12—1 ს. საღამოთი 6—8 ს. ბუთმაბათობით მხოლოდ დილით 8—9 ს. გვირაბით ავადმყოფებს არ იღებს. ყორღანაშვის ქუჩა N 14. (ე)

ექიმი თვალისა **ზ. მ. ცხვედაძე**

დორპატის უნივერსიტეტის კლინიკაში ასისტენტად ნამყოფი, იღებს თვალით ავადმყოფებს ყოველ დღე, დილით 11—1 ს. და სალამოს 5—6 ს.: გენერა, ფლეას ქ. N 31, ს. სარაჯიშვილისა. (25—38—23)

ექიმი ბ. ნ. მაგაკიანი, მიხეილის ქ., ს. ჭავჭანიძისა. შინაგანი და ბავშვთა ავადმყოფობანი. სპეციალური ქირურგიული: ნაწლავებისა და კუჭის ავადმყოფობანი. დილით 12—1 ს., სალამოთი 5—7 ს. (25—ხალ.—13)

ექიმი მ. ნ. მელიქიშვილი იღებს ქირურგიულ და ქალების სნეულებათა ავადმყოფებს ყოველ დღე 9—10 საათზე დილით და 4—6 საათზე სალამოთი. ბრიუსელს ქუჩა, N 11. (75—13)

სამკურნალო

სპეციალისტ სამწყდრო ექიმებისა გარედან მოსიარულე ავადმყოფთათვის. განჯის დიდი ქუჩა, № 3. ალექსანდრეს ბაღის მახლობლად. ტელეფონი № 481.

ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ავადმყოფთა მიღება 11-დან 5 ს.-მდე.

რუდენკო—შინაგანი სნეულ. კვირა 3—4 საათ.

რიდელი—სიფილისი, კანისა, ვენერიული, ყოვ. დღე 2—3 ს.

კალამჭაროვი—საბ. და ქალთა. ყოველ დღე 4—5 საათ.

ერმოლაევი—ბავშ. და შინაგ. ყოველ დღე 1—2 ნახ.ს.

პავლოცკი—ქირურგ. ყოველდღე 4—5

იოსელიანისა—ქალ. ავად., ორშაბთ., ოთხშ., პარას., კვირა 11—12 ს.

ბოჟოვსკი—შინაგანი, ჰიპნოზი. ყოველ დღე 4—5 საათ.

გორალევიჩი—შინაგ., ყოველ დღე. 11 ნახ.—12 ნახ. ს.

ათენიანცი—ყურ., ყელ., ცხვ. ყოველ დღე 1—2 ს.

იაკ. ჩუდნოვსკი—ნერვებ., სულ.-ავ. ელექტრ. ორშ., ოთხშ. და პარასკ. 4—5 ს.

ბალდინა-ნოვიცკაია—ყურ., ყელ., ცხვ. ყოველ დღე. 4—5 საათ.

ვნუკოვი—ქირუგ. ყოველ დღე 2—3. საათ.

ნოვიცკი—ქალ., ბავშ. ყოველ დღე 1—2 საათ.

ნევზოროვა—კბილისა, ყოველ დღე 11—საათ.

პივარსკი—კლინიკური ანალიზი.

კონსულტაცია, მასაჟი, ყვავილის აცრა, ოპერაცია, ანალიზი, ჰიპნოზი, ძიძებისა და მოსამსახურეთა გასინჯვა შეთანხმებით. (100—ნ.—12)

სამკურნალო

გარედან მოსიარულეთათვის ექიმი ა. ი. გრიგორიანისა.

რიყის ქ., ს. N 78, (სათივე მოედ. პირდაპირ.)

ს. მ. ახპისოვი—ყელისა, ცხვირისა და ყურისა 2—3 საათამდე.

ა. ი. გრიგორიანი—ქირურგიული ავადმყოფობანი 12—1 ს.

ს. ზ მირზოევისა—თვალის ავადმყოფობანი 12—1 ს.

ი. ა. ფრიდონოვი—შინაგანი და ბავშვის ავადმყოფ. 1—2 ს.

ს. ა. თარხანოვი—ბებიაობა, ქალისა და ბავშვის ავად. 9 ნახ.-დან 10 ნახ.-ს.-მდე.

ა. ი. შახ-აზიზოვი—საშარდე, ვენერ. (სიფილ.) და კანისა 2—3 ს.

ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ოპერაციები და კონსულტაციები შეთანხმებით.

სამკურ. გამგე დ-რი **ა. ი. გრიგორიანი.** (150—ხალ.—1)

მოწოდება

(ქართველ საზოგადოების მიმართ ეგნატე ნინოშვილის ძეგლის შესახებ)

17 მაისს 1909 წ. შესრულდება ხუთმეტი წელიწადი მას შემდეგ, რაც ჩვენმა ღარიბმა ლიტერატურამ დაჰკარგა ერთი უნიჭიერესი მწერალთაგანი, ჯერ ისევ ახალგაზდა ბელეტრისტი ეგნატე ნინოშვილი (ინგოროყვა).

მიუხედავად ხანმოკლე მოღვაწეობისა, განსვენებულმა უკვე დაიდგა ჩვენს გულში ხელთუქმნელი ძეგლი, რომელსაც დაიმსახურებენ ხოლმე მარტო დიდ-ბუნებოვანნი მოამაგენი ქვეყნისა. იგი უკვე ჩაეწერა იმ მცირე რიცხოვან რაზმში, რომელიც წარმოადგენს დიდებას და სიამაყეს ჩვენის ხალხისას. ამის გამო პატივისცემა მისის ხსოვნისა შეადგენს ჩვენთვის აუცილებელს მოვალეობას.

ამ ბოლოს დროს ქართველ საზოგადოებაში დაიწადა სურვილი ხსენებულ მოვალეობის შესრულებისა. აქა-იქ კიდეც იკრიფება შემოწირულებანი საყვარელ მწერლის ძეგლისათვის. ჟურნალ „ჯეჯილის“ რედაქტორმა ანასტასია მიხეილის ასულმა წერეთელისამ უკვე გამოიტანა ნებართვა ადსინისტრაციისა ფულის მოსაკრეფად ხელის მოწერის გამართვით და 7 ამ თებრვალს შეადგინა განსაკუთრებული კომიტეტი, რომელმაც უნდა აწარმოოს ეს საქმე მისი თავმჯდომარეობით.

კომიტეტის წევრებად არიან; არსენ მამულაშვილი, ვარლამ ჩიქინაძე, მიხეილ ჩოდრიშვილი, ნიკო ჩიქინაძე, პეტრე გელეიშვილი, სამსონ ფირცხალავა, ს. მაჭავარიანი და სტეფანე ჭრელაშვილი.

კომიტეტი, აცნობებს რა ამ ამბავს საზოგადოებას, სრულად დარწმუნებულია, რომ ყოველი შეგნებული ქართველი აღმოუჩენს მას სათანადო დახმარებას როგორც საკუთარის წვლილის შემოტანით, ისე ნაცნობთა გამხნევებით იმისთანა წმინდა მოვალეობის შესასრულებლად, როგორიც არის პატივისცემა დამსახურებულის მოღვაწისა ჩვენს მწერლობაში, დაუვიწყარის ეგნატე ნინოშვილისა,

შემოწირულებას მიიღებენ „ჯეჯილის“ რედაქციაში (არტილერიის ქუჩა № 5) და აგრეთვე თვითეული წევრნი კომიტეტისა. პროვინციებში ფულის მოკრეფა მიენდობა საზოგადო დაწესებულებებს და კერძო პირებს, რომელნიც ცალკე იქმნებიან გამოცხადებულნი გაზეთებში. (3—უ—3)

ქუთაისის სასოფლო სამეურნეო ამხანაგობა

„კოლხიდაში“

დაიწყეს წაღება სხვა და სხვა ჯიშის **დამუშავებულ ვაზისა.** „აქვე იყიდება სხვა და სხვა თესლეულობა: **შემოწმებული აბრეშუმის გრენი.** სამედო ფირმებისა „პასხალიდი“ და სხვა ხეხილის ნერგები და სხვა.“ საჭირო ცნობები და პრეის-კურანტების მიღება შეიძლება გამგე გ. შ. ჩაგაძისაგან. (20—ნ.—17)

ტფილისი, 21 თებერვალი

სათათბირო შეუდგა სახელმწიფო ბიუჯეტის განხილვას და სესიის დასრულებამდე მისი უმთავრესი საშუშაო იქნება ამ საქმის დაბოლოვება. სხვა საკითხებისთვის, მით უმეტეს მთავარ რეფორმებისათვის, იგი ამ სესიაში ვედარ მოიცლის. სახელმწიფო ბიუჯეტის განხილვა თავის თავადაც უდიდესი საქმეა სახალხო წარმომადგენლობისათვის, მაგრამ დღევანდელ რუსულ პირობებში ეს უდიდესი საქმე უბრალო ფორმად არის გადაქცეული და სათათბიროს როლი უბრალო ბუჰგალტერის მოვალეობას უფრო წარმოადგენს, ვიდრე კანონმდებელ პატრონისას, რომელმაც ქვეყნის ინტერესების მიხედვით უნდა ააგოს სახელმწიფოს შემოსავლისა და გასავლის შენობა. ძველ რეჟიმის ბიუროკრატია ისე იქვიანად იცავს თავის უპირატესობას ამ საკითხში, რომ თვით მესამე სათათბიროს, ამ ყურმოჭრილ მონასაც-კი, არ აძლევს საშუალებას ცოტათი მაინც კრიტიკულად შეეხოს ბიუჯეტს და ოდნავ მაინც გააუმჯობესოს მისი ზოგიერთი მხარე. გაიხსენეთ, მაგალითად, ის მარტივი სურვილები, რომელიც შარშან გამოსთქვა მესამე სათათბიროს: ცხრა მეათედი მათგან მთავრობამ უყურადღებოდ დასტოვა. რაც შეეხება უფრო თვალსაჩინო გადაწყვეტილებებს, როგორც მაგალითად, ფლოტის გაძლიერებისთვის ახალ კრედიტის მიცემაზე უარის თქმას, მთავრობამ ამას არავითარი ყურადღება არ მიაქცია და თავისი მოთხოვნა უსათათბიროდაც მშვენიერად აისრულა...

ახალი ბიუჯეტი (1909 წლისა) არსებითად არაფრით არ განსხვავდება არც შარშანდელ ბიუჯეტისაგან, არც ვიტტეს დროის ბიუჯეტებისაგან. იგივე დაფარული დეფიციტი, იგივე უსისტემობა, იგივე დახავსებული საფუძვლები სახელმწიფო შემოსავლისა და იგივე უპარგებლო ხარჯი ხალხისაგან,—უკიდურესობამდე გაყვლეფილ ხალხისაგან—აღებულ ფულებისა. ჩვენ ვამბობთ არსებით განსხვავებაზე, ესე იგი, ბიუჯეტის სისტემაზე, მის სულსა და გულზე. ამ მხრით ახალი ბიუჯეტსაც არავითარი განსხვავება არ ეტყობა და საკონსტიტუციო რეჟიმს ოდნავადაც არ უცდია შესცვლოს წინანდელ ბატონ-ყმურ, ფეოდალურ სახელმწიფო მეურნეობის ხასიათი. რაც შეეხება ციფრებს, თვით ბიუჯეტის ასრულებას ამ მხრით, რასაკვირველია, განსხვავება არის და განსხვავება ისეთი, რომელიც აუარესებს ფინანსიურ მდგომარეობას.

სახელმწიფო შემოსავალი მიმდინარე წლისთვის აღრიცხულია 2.476.977.000 მანათი, ესე იგი, 90 მილიონ მანათით მეტია შარშანდელზე. თუმც რუსეთი დიდ ეკონომიურ კრიზისს განიცდის, ხალხი უზომოდ დაღარიბდა, მაგრამ სახელმწიფო შესოსავალი მაინც უზომოდ მატულობს წლითი-წლობით. სპიუჯეტო კომისია მოწმობს, რომ სახელმწიფოს სავაჭრო ბალანსმა იკლო, რომ 1908 წელს ხალხმა წინანდელ 20—30 მილიონის ნაცვლად მხოლოდ 14 მილიონი მიაბარა შემნახველ კასსებს, რომ მრეწველობა ისევ დაცემულია; მაგრამ მთავრობას ეს დაქვეითება ქვეყნისა არაფრად მიაჩნია, იგი უმატებს და უმატებს შემოსავლის აღრიცხვას და საგანგებო საშუალებებით აგროვებს უზომოდ დაღარიბებულ ქვეყანაში ორ ნახევარ მილიარდ მანათს! რა მოელის იმ სახელმწიფოს, რომელიც არავითარ ზომებს არა ხმარობს ხალხის კეთილდღეობის ასამაღლებლად, კულტურის გასაძლიერებლად, კრიზისის მოსასპობლად, შემოსავალგასავალს-კი უზომოდ უმატებს? ამას არ უფიქრდება თვით-მპყრობელი ბიუროკრატია. ოღონდ დღევანდელი დღე და ახლო მომავალი გაძლოს და მერე ქვა-ქვაზედაც ნუღარ დარჩება...

შემოსავლის საფუძველნი, როგორც ვთქვით, ძველია. იგი წინანდებურად მშრომელ ხალხს აწევს მძიმედ კისერზე: არა-პირდაპირ გადასახადთა რაოდენობა უდრის 63%-ს მთელის ბიუჯეტისას, პირდაპირი—11%-ს, ბაჟი—8%-ს და სხვა. როგორც წინად, ისე ეხლაც, მთავარი სტატია შემოსავლისა არის შაგარ სასმელების მონოპოლიის შემოსავალი: აქედან მთავრობა მოელის 733 მილიონ მანათს. ბიუჯეტის სიმტკიცე დაფუძნებულია ხალხის ლოთობაზე,—აი საუკეთესო დამახასიათებელი თვისება იმ უკუღმართ წესწყობილებისა, რომელსაც ესოდენის თავგამოდებით იცავს მთავრობა და სათათბიროს დღევანდელი უმრავლესობა!..

სახელმწიფოს გასავალიც ძველს საფუძვლებზეა, რასაკვირველია, დამყარებული: ესეც უზომოდ გადიდებულია, მაგრამ გადიდებულია ის მისი მხარეები, რომელთაც არავითარი მნიშვნელობა არა აქვთ ქვეყნის, ხალხის სარგებლობისთვის, მის კეთილ-დღეობისა და კულტურულ ზრდისათვის. გასავლის საში მეოთხედი დანიშნულია: ვალების სარგებლის გადასახდელად, ჯარისა და ფლოტის საჭიროებისათვის. ერთი მეოთხედი გადადებულია ეგრედ წოდებულ კულტურულ საჭიროებათათვის. ვალებს რომ თავი დავანებოთ (მათი გადახდა სავალდებულოა), დავინახავთ, რომ 1909 წელს სახელმწიფომ უნდა დახარჯოს 43% ჯარებისა და ფლოტის საჭიროებაზე, 45%—მთავრობის დაწესებულებათა შენახვაზე, პენსიებზე, კერძო რკინის გზების გარანტიაზე და მხოლოდ 12 პროც. უნდა მოხმარდეს ხალხის განათლებას, ჯანმრთელობას და სხვა ყველა კულტურულ საჭიროებებს. როგორც წინად, ისე ეხლაც მთავრობა მეტ ფულს მოითხოვს საპატიმროთა აშენება-შენახვაზე, ვიდრე სახალხო განათლებაზე. მაშ როგორ უნდა მოიქცეს ის მთავრობა, რომელიც მთელ თავის შემოსავალს ხალხის ლოთობის გავრცელებაზე ამყარებს?! რაც მეტი იქნება საპატიმრო და რაც ნაკლები იქნება სკოლა, მით ხალხის ლოთობაც გაძლიერდება და ხაზინასაც შემოსავალი მოემატება...

ასეთ ნორმალურ პირობებში დიდხანს დარჩენა, სასაკვირველია, არ შეიძლება და რუსეთის საფინანსო მდგომარეობას დიდი კატასტროფა მოელის. მისი თავიდან აცილება მხოლოდ მაშინ შეიძლება, როცა ძირიან-ფესვიანად გადაკეთდება ბიუჯეტის სისტემა, ესაკი დამოკიდებულია ძველ რეჟიმის დაძხოვაზა და ახალ პოლიტიკურ წესწყობილების სავსებით გამარჯვებაზე. სათათბირო, მით უმეტეს დღევანდელმა სათათბირო, რაც უნდა ეცადოს, ვერაფერს გაარიგებს და მთელი დაწყებული ძუშაობა 1909 წლის ბიუჯეტის განხილვისათვის ისევე უნაყოფოდ ჩაივლის, როგორც მაო მახდელძა მუშაობამ ჩაიარა.

ნარკვევი

(ქურსალ-გაზეთიდან)

„გოლოს კავკაზა“ თავისას არ იშლის და ყოველ მკვლელობას მშვენიერ საagიტაციო მასალად იყენებს. პოლიციელის მოკვლამ ვერაზე ახალი საბუთი მისცა შავ-ოაზმულ გაზეთს. სწუხს და გოდებს, თითქო მართლა ამ კაცი-ჭამიებს გული შესტკიოდეთ ვისმესთვის და რამესთვის. „გოლოს კავკაზა“-ს, რა თქმა უნდა, შეუძლიან იფარისევლოს და ითვალთმაქცოს, რამდენიც იმის სულსა და გულს მოესურვება, მაგრამ არც ისეთ სიმდაბლემდე დაცემა შეიძლება, რომ საზიზღარის ცილის-წამებითა და ბეზღობით მოსწამლოს ჰაერი.

უკანასკნელ ნომერში (744) „გოლოს კავკაზა“ სწერს, რომ ადგილობრივი საზოგადოება („ტუზემნოეო“), ადგილობრივი პრესსა სდუმს მკვლელობების შესახებაო, ესე იგი გამოდის, რომ ჩვენ, ქართველები (წერილიდან აშკარადა სჩანს, რომ მხედველობაში ქართველები ჰყავს)

ხელს ვუწყობთ და ვუმართავთ კაცის მკვლელებსა და ნაძირალებს.

ვიმეორებთ, ამ სისაზიზღრემდე მისვლა „გოლოს კავკაზა“-სთანა გაზეთს შეუძლიან მხოლოდ.

დეპეშები

(პრესტრ. დეპეშათა სააგენტოსაგან)

20 თებერვალი.

ოსმალეთი

სტამბოლი. ლიხტერების გაფიცვა თანდათან ძლიერდება. გაფიცვა იტალიის და რუსეთის სანაოსნო საზოგადოებაში, რომელსაც ავსტრიის ლოიდის საზოგადოებასავით საკუთარი ლიხტერთა კამანდა ჰყავდა. გაფიცულები თხოულობენ, რომ ამ გემების მოსამსახურენიც მათ ამხანაგობაში შეიდნენ. ყველა სანაოსნო საზოგადოებამ პროტესტი განაცხადა ოსმალეთის მთავრობისა და თავიანთ ელჩების წინაშე.

სტამბოლი. დივიზიის გენერალი ნურშიდ-ფაშა არტილერიის უფროსად დაინიშნა.

ბალკანეთი.

ცეტინე. გაზ. „გლას. ჩერნოგრაცა“-ში დაბეჭდილია მთავრობის ოფიციალური ცნობა. ჩერნოგორიის მთავრობა ჰორებადა სთვლის საზღვარ-გარედ გავრცელებულ იმ ხმებს, ვითომ ჩერნოგორიას უარი ეთქვას სერბიასთან ერთად მოქმედებაზე და პირდაპირ ავსტრიასთან გაემართოს მოლაპარაკება. ამ ტენდენციონურ ხმებს აზრადა აქვთ, შეცდომაში შეიყვანონ ევროპის საზოგადოებრივი აზრიო. მთავრობა შემდეგ ურჩევს პრესასა, დიდი ყურადღება მიაქციოს ჩერნოგორიის სკუბჩინის დადგენილებას და იმ სიტყვას, რომელიც ამ სკუბშჩინაში წარმოითქვა. დასასრულ, მთავრობის ცნობაში ერთხელ კიდევ არის აღნიშნული, რომ არასოდეს სერბიასა და ჩერნოგორიას ისე ერთსულოვანად არ უმოქმედნია, როგორც ეხლაო.

ბერლინი. პრესსა კვლავ განაგრძობს სხვა და სხვა შემაშფოთებელ ამბების ბეჭდვას სერბიაზე. ეს ამბები გაზეთებს ვენიდან მოსდით. ამის გამო „ბერლინერ ტაგებლატი“ შენიშნავს: ვენაში ძველ საქმეს განაგრძობენ, ისე გამოჰყავთ, თითქოს სერბიის ხალხი და მთავრობა ძალზე იყოს ომის მოსურნეო. „ფოსიშე-ცეიტუნგი“ სწერს: სერბიას უნდა, ჯერ—ერთი დრო მოიგოს, მეორე—აიძულოს საომრად ავსტრია და მერე ბრალი იმასვე დასდოს. ის შიში, რომ ომი მოსალოდნელია, ამ უკანასკნელ დღეებში არ შესუსტებულა.

ბელგრადი. ავსტრო-ჰუნგრეთის ელჩი გრაფი ფორგაჩი, რომელიც რვა დღით წავიდა ბელგრადიდან, კვლავ დაბრუნდა.

ბერლინი. „ზ.-დ.-რ.-კორესპონდენტ“-ი ამბობს: რუსეთის მეცადინეობას ბელგრადში არსად არ თანაუგრძნობენ ისე, როგორც ბერლინსა და პარიზში. იმედია, რომ სერბია ამ მოკლე ხანში შეიგნებს, თუ რა სერიოზული მნიშვნელობა აქვს იმ გარემოებას, რომ რუსეთმა უარჰყო მისწრაფება დიდ სერბიის აღდგენისადმი. მალე გამოჩნდება, თუ რამდენად გაამართლებს სერბია თავის მოქმედებით რუსეთის მთავრობის განცხადებას, რომ სერბიის სახელმწიფო მოღვაწეები ხელს აიღებენ ისეთს მოქმედებაზე, რომელიც საშიში იყო ევროპის მოქმედებისთვისო. სახელმწიფოები ამ მოკლე ხანში უმთავრესად იმას ეცდებიან, რომ სერბია იმდენად დაუახლოვონ ავსტრო-ჰუნგრეთს, რამდენადაც ეს საჭიროა, რომ ამ ორმა სახელმწიფომ პირდაპირი მოლაპარაკება გამართონ ერთმანეთთან. რა წამს სერბია გადავა წმინდა ეკონომიურ ნიადაგზე, ავსტრო-ჰუნგრეთი რაც კი შეიძლება ეკდება, რომ სამართლიანის პირობით მოურიგდეს სერბიას.

ვენა. პეტერბურგის სააგენტოს ცნობებით, სიმართლეს არ შეესაბამება „კორესპონდ.-ბიუროს“ მიერ გავრცელებული ამბავი, ვითომ სერბიას არ მიეღოს რუსეთის რჩევა.

„კორესპ.-ბიუროს“ ბელგრადიდან ატყობინებენ: როგორც ამბობენ, სერბია გადაჭრით აღარ თხოულობს ტერიტორიალურ დაკმაყოფილებას, მაგრამ არც საბოლოოდ უარს ამბობს თავის მოთხოვნილებებზე. სიმართლე ალბად შუაშია.

ლონდონი. რეიტერის სააგენტო იუწყება, რომ, რუსეთის რჩევის თანახმად, სერბია უარს იტყვის ტერიტორიალურ კომპენსაციაზეო.

ბერლინი. „კელ.-ცეიტუნგს“ ვენიდან დეპეშით ატყობინებენ: გაზეთ „ბალპლაც“-ს ეჭვი არა აქვს, რომ „კორესპ. ბიუროს“ ცნობა მართალია. გაზეთის სიტყვით, სერბიის პასუხი საუკეთესო ნიმუშია იმისა, რომ ავსტრო-ჰუნგრეთი კი არა, სერბიაა ომის გამომწვევი.

ბელგრადი. მინისტრმა ივლოვანოვიჩმა მიიწვია სერბიის გაზეთების რედაქტორები და აცნობა სერბიის პასუხი რუსეთის რჩევაზე. პასუხი მეგობრულ კილოთია დაწერილი.

პეტერბურგი. სერბიის მთავრობამ შემდეგი პასუხი გაუგზავნა რუსეთს: სერბიას არავითარი სურვილი არ აქვს ომის საბაბი მისცეს ავსტრო-ჰუნგრეთს ან შესცვალოს თავისი მეზობლური ურთი-ერთობა მასთან. ამასთან სერბია ბოსნია-ჰერცოგოვინის საკითხთან ერთად არა თხოულობს ტერიტორიალურ დაკმაყოფილებას. სერბია არ ერევა იმ საქმეში, რომლის გადაწყვეტაც სახელმწიფოებზეა დამოკიდებული. მას მხოლოდ იმედი აქვს, რომ ეს სახელმწიფონი სამართლიანობას გამოიჩენენ.

ვენა. „ფრემიენ ბლატი“ სწერს: „ჩვენთვის აშკარაა ის გზა, რომელსაც სერბიის საკითხში უნდა დავადგეთ. ეხლა ჩვენ გვინდა ევროპის საზოგადოებრივი ყურადღება ორ გარემოებას მივაქციოთ: 1. ბოსნიის საკითხი შეეხო იმ სახელმწიფოების უფლებებს, რომელთაც ხელი უწერიათ ბერლინის ტრაქტატზე. კიდეც ამიტომ ამ სახელმწიფოებს შეძლება მიეცათ დაეჩირათ განსაზღვრული პოზიცია. რაც შეეხება სერბიას, იგი უაზრო განზრახვას მისცემია: უნდა განახორციელოს დიდი სერბია და დარღვიოს ჩვენი იმპერიის მთლიანობა. ეს ისეთი საქმეა, რომელიც მარტო ჩვენია და სერბიას შეეხება. ამიტომ იგი საერთო-შორის საკითხად ვერ გადაიქცევა და სახელმწიფოები ვერ ჩაერევიან. ჩვენ უკვე დავამტკიცეთ ჩვენი მოთმინება და არც ამიერიდან გადაუხვევთ ამ გზას. ჩვენ სრულებითაც არ გვინდა დავამციროთ სერბია და ან ვაიძულოთ ჩვენის დაჟინებით გადასწყვიტოს რამე. პირიქით ჩვენ მოფიქრების დროს ვაძლევთ, რომ იგი ისარგებლებს ამით მარჯოთ კიდეც, არას მოგვცემენ და შეგვარჩენენო, სთქვეს გულში ოსმალებმა. მართალია, ჯერ საქმე არ გათავებულა, მაგრამ ნიშნები კია, რომ ომი აცილებულია.

ეხლა ჯერი სერბია-ავსტრიაზე მიდგა. აქ-კი, როგორც თანდათან ირკვევა, საქმე სახუმარო არ ყოფილა იყოს. პატარა და სუსტი სერბია გაკერპდა. პირველად ამას ყურადღებას არ აქცევდნენ: ისე ფახი-ფუხობს სერბია, თორემ სად შეუძლიან ავსტრიასთან შებმაო. მაგრამ სერბია აღარა ხუმრობს. ამბობენ, სერბიის ზურგს უკან სხვა ვინმეა ამოფარებულიაო. ავსტრიაც არ არის მარტო, იმასაც ზურგს უმაგრებენ. დიპლომატიაში ბევრი ინიბაზობა და გაიძვერაობაა, ამიტომ ეს მითქმა-მოთქმა სიმართლეს არ იქნება მოკლებული. მაგრამ საინტერესო აქ უფრო ის არის, რომ როდესაც საქმემ სერიოზული მიმდინარეობა მიიღო, ევროპის დიდმა სახელმწიფოებმა ყურები სცქვიტეს და შიშით თვალი გადაავლეს ერთმანეთს. საქმე ის არის, რომ ავსტრია-სერბიის ომს შეიძლება ისეთი არევ-დარევა მოჰყვეს, რომ მთელი ევროპა ცეცხლის ალში გაეხვიოს. ესკი მაინცა და მაინც არავისთვის არ არის სასურველი, და აი სახელმწიფოებმა ჩვეულებრივ ხერხს მიმართეს—დაბალი ღობე მონახეს და თავისუფლად გადაალაჯეს. როგორც გუშინდელ დეპეშებიდანა სჩანს, მათ დაჩაგრულ მხარეს, სერბიას „მეგობრული“ რჩევა მისცეს, თავი გაანებე ყველაფერს და ავსტრიას შეურიგდიო. ასეთია დიდ სახელმწიფოთა სიმართლისა და სამართლიანობის მოყვარულობა!

რით გათავდება საქმე,—სულ ახლო მომავალი გვიჩვენებს, ეს-კია სერბია მართლაც გაჰკირვებულ მდგომარეობაშია. ძნელი სათქმელია რა უფრო საზარალოა სერბიისთვის—ომი თუ ხმის გაკმენდა. მხედველობაში იქონიეთ, რომ ავსტრია, ბოსნია-ჰერცოგოვინას შეერთების შემდეგ, რკინის სალტასავით შემოერტყა სერბიას. ეხლა სერბიასგასაქანი აღარა აქვს. იგი ეკონომიურად ავსტრიის მონა ხდება და ნელი, თან და თანი სიკვდილი მისთვის აუცილებელია.

* * *

დიახ, ომის შიში შავი ყორანივით დასტრიალებს ევროპას. ეს ერთი ხანია, გაბატონებულნი და განცხრომილნი თრთიან და კანკალებენ. ეკონომიურმა და პოლიტიკურმა უსამართლობამ უკიდურესობამდე მაღწია და ყველა ჭგრძნობს გულში, რომ თუ არ დამდგარა, მალე მაინც დადგება ის დრო, როდესაც ასე თუ ისე უნდა გადასწყდეს საქმე. რუსეთის რევოლიუციის დროს მთელი ევროპა შიშმა მოიცვა—ეს არის ეხლა დგება ალსასრულის დღეო. ეს შიში რევოლიუციის შემდეგაც არ მოსპობილა. პირიქით, ურთ-ერთისადმი უნდობლობა და „შინაურ მტრების“ წინაშე შიში არასოდეს არა ყოფილა ისე ძლიერი, როგორც ეხლაა. ამ უნდობლობის დამამტკიცებლად სულ უბრალო მაგალითი კმარა.

მოგეხსენებათ, ინგლისი ყველაზე უფრო უზრუნველ-ყოფილია გარეშეთა თავდასხმისაგან, მაგრამ ისიც ისეა შეშფოთებული დღევანდელ ვითარებით, რომ ორი-სამი თვეა განუწყვეტელი ლაპარაკია იქ უცხოელთა მოსალოდნელ შესევაზე.

მაიორმა დიუ-მარიემ დასწერა პიესა ამ სახელით—„ინგლისის კერა“. ინგლისია ეხლა და ეს პიესა! მთელი ლონდონი ცხვირ-პირს იმტვრევს ამ პიესის სანახავად. ას-ორას მანეთს არ იშურებენ, ოღონდ კი ბილეთი იშოვნონ. პირველად ეს პიესა იანვრის შუა რიცხვებში დასდგეს და მეხუთე-მეექვსე დღეს უკვე გაყიდული იყო ყველა ბილეთი მარტამდე. პიესა, როგორც ხელოვნური წაწარმოები, ყოვლად უხეირო. ავტორი ამტკიცებს, თუმცა მოიწადინა, ადვილად მოახერხებს ჯარის გადმოსხმას და ინგლისის დაპყრობასაო. მტრად გამოყვანილია გერმანია, რომელიც სარგებლობს იმით, რომ ინგლისში ფოსტა-ტელეგრაფის მოხელეთა გაფიცვა და საშინელი ბურუსია (რაც ინგლისში ხშირია), ერთ მშვენიერ დღეს თავის სავაჭრო ფლოტით დიდ ძალი ჯარი გადაჰყავს და იწყებს ომს.

პიესის ავტორი და მისი თანამოაზრენი ამტკიცებენ, თუ ინგლისმა სავალდებულო სამხედრო ბეგარა არ შემოიღო (დღეს ინგლისში დაქირავებული ჯარია) და დიდ-ძალი ჯარი არ გაიჩინა, განსაცდელი მოელის შემდეგშიო. ასეთი ფსიხოლოგია, კერძო უმნიშვნელო მოტივებს გარდა, აიხსნება იმ საერთო შიშით და გამოურკვევლობით, რომელიც ზემოდ აღვნიშნეთ, თორემ დიდი ხანია დაჰეშმარიტებით არის დამტკიცებული, რომ არავითარ მტერს არ შეუძლიან ინგლისში ჯარის გადასხმა და მისი დაპყრობა.

* * *

ევროპიელთა შიშს აორკეცებს აღმოსავლეთის გამოღვიძება და გამოფხიზლება. ინგლისელი მწერალი და პოლიტიკური მოღვაწე ვინინგტონი სწერს ამის გამო:

„ევროპის სახელმწიფოებმა ანგარიში უნდა გაუწიონ იმ მოვლენას, რომელმაც თავი იჩინა აღმოსავლეთში. იაპონიის მსწრაფელი განვითარება, ჩინეთის გამოღვიძება, ოსმალეთის რევოლიუცია,—ყველა ეს ისეთი ფაქტია, რომელსაც მხოლოდ ბრმები ვერა ჰაედავენ. უეჭველია მოძრაობა ინდოეთსაც ედება“.

ინგლისს ყველაზე მეტად, რა თქმა უნდა, ინდოეთი აინტერესებს. დეპეშებიდან უკვე იკიან მკითხველებმა, რომ ეს ერთი ხანია იქ ტერორმა იჩინა თავი. ინგლისი დიდ რეფორმებს დაჰპირდა ინდოეთს, მაგრამ ტერორი მაინც არ ისპობა. ამას წინად ერთმა ინდოელმა სტუდენტმა განიზრახა ბენგალიის გუბერნატორის მოკვლა. რევოლვერი არ გავარდა და გუბერნატორი გადარჩა. მეორე დღეს მოჰკლეს თვალსაჩინო პოლიციელი, რომელმაც ერთი შეთქმულება აღმოაჩინა. მოჰკლეს აგრეთვე პოლიციის ინსპექტორი. ამ პოლიციის მკვლელი კანაი, რომელიც სიკვდილით დაისაჯა, ინდოელებმა დიდის ამბით დასწვეს, როგორც ეს ინდოეთშია მიღებული. ცხედარი რამდენიმე ათი ათასმა კაცმა გააცილა. წარმოსთქვეს ცხარე პატრიოტული სიტყვები. დაარსდა მრავალი საიდუმლო საზოგადოება ინგლისის ბატონობასთან საბრძოლველად. მართო ბენგალიაში ასეთ საზოგადოებებში შედის თურმე თხუთმეტი ათას კაცამდე. გამოდის საიდუმლო საგიტაციო ფურცლები და სხვა.

ინდოეთის რევოლიუციონერებმა ევროპაშიაც დაიდეს ბინა. ლონდონში, სადაც მეტი თავისუფლებაა, ერთმა წრემ ინდოელებისამ საკუთარი სახლი შეიძინა, გაიჩინა სტამბა, ბეჭდავს ამ სტამბაში მოწოდებებსა და სააგიტაციო წიგნებს და ჰგზავნის ინდოეთში. ასეთი წრე პარიზშიაც გაჩნდა.

ყველა ამას ლჩადიან უკიდურესი პარტიები. ამათი დევიზია „ინდოეთი ინდოელებისთვის“. ინდოეთში მართო ერთი ბატონი უნდა იყოს, ადგილობრივი ხალხიო.

ზომიერი წრეები ასე შორს არ მიდიან. უნდა შევნიშნოთ, რომ ინდოეთში შედარებით საკმაო თავისუფლებაა სინდისისა, სიტყვისა, პრესისა. არის ადგილობრივი თვითმმართველობა. მრავალად არსებობს დაბალი, მაღალი და საშუალო სასწავლებლები და ამიტომ ზომიერი წრეები არც ისე უკმაყოფილონი არიან ინგლისით.

მოსალოდნელია, რომ თვითონ ინგლისი დაუთმობს, თანდათან, რასაკვირველია, და საქმეს ისე არ გაამწვავებს, როგორც ამას სხვა სახელმწიფოები სჩადიან.

* * *

გამწვავების პოლიტიკას-კი, ინგლისის გარდა, ევროპის ყველა სახელმწიფო გულმოდგინედ მისდევს. სანიმუშოდ საკმაოა ავიღოთ იგივე ავსტრია.

წინადაც არა ერთხელ აღგვინიშნავს, დუ რა ზომამდე გაამწვავა მთავრობამ ავსტრიაში ურთიერთობა ჩეხებსა და გერმანელებს შორის. საქმე, გამოკეთების ნაცვლად, უფრო და უფრო იხლართება და ამას პარლამენტში საშინელი აურ-ზაური და ცემა-ტყეპაც-კი მოჰყვა.

უპირველესი საღაო საქმე ავსტრიაში, როგორც მკითხველს, ეჭვი არ არის, მოეხსენება, ენაა. რა ენა უნდა იყოს ხმარებაში ბოგემიის მთავრობის დაწესებულებებში? ათითორმეტი წელიწადი ამ საკითხს უტრიალებენ ავსტრიაში და დღემდე ვერა ჰპოვეს ვერაფერი. ჩეხებს ენა სურთ, გერმანელებს—ენა. ჩეხებს ენა სურთ, რადგან ბოგემიის მოსახლეობის უმრავლესობა ჩეხია. გერმანელებს ენა სურთ, რადგან ბოგემიის ინტელიგენციის უმრავლესობა გერმანელია. ჩეხებს ენა სურთ, რადგან ბოგემიის ინტელიგენციის უმრავლესობა ჩეხია. გერმანელებს ენა სურთ, რადგან ბოგემიის მოსახლეობ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮತ್ತು ಸಾಲಮುಕ್ತ ರೈತ

ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲಮುಕ್ತ ರೈತ ಆಗುತ್ತಾನೆಯೇ? ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲಮುಕ್ತ ರೈತ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ರೈತ ಸಾಲಮುಕ್ತ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಲಮುಕ್ತ ರೈತ ಸಾಲಮುಕ್ತನಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಅವನ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಅವನ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗಬೇಕು. ಅವನ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಎರಡೂ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಸಾಲಮುಕ್ತನಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲಮುಕ್ತ ರೈತ ಸಾಲಮುಕ್ತನಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾದರೆ ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಸಾಲಮುಕ್ತ ರೈತ ಸಾಲಮುಕ್ತನಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಸಾಲಮುಕ್ತ ರೈತ ಸಾಲಮುಕ್ತನಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದ ಅನುಭವವೇ ಸಾಕ್ಷಿ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ՀՈՒՐՋԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ամէն մի ոք որ ցանկանայ ձեռք բերել հետեւեալ գործերը, թող դիմէ հետեւեալ հասցէով: Պարոն Գրիգոր Ալեքսանդրեան, Ղրիմ, Ֆեոդոսիա, Գիմնազիական փողոց, Ալեքսանդրեան տուն.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱ

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՎԱՐՔ ԱՆՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉՆԵՐՈՒ

Հատոր Ա. Ազգային շարժումներ Հայոց մէջ մինչեւ 1860 թուականը. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Ազգային շարժումներ Հայոց մէջ 1860-1885 թուականները. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Ազգային շարժումներ Հայոց մէջ 1885-1908 թուականները. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՎԱՐՔԱՊԵՏՆԵՐ

Հատոր Ա. Վարդան Մամիկոնեան եւ իր ժամանակը. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Վարդան Մամիկոնեան եւ իր ժամանակը. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Վարդան Մամիկոնեան եւ իր ժամանակը. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՄԵԾ ՄԱՐԴԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց մեծ մարդիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց մեծ մարդիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց մեծ մարդիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱՆԴՐԱՆԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ԱՆԴՐԱՆԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՆՈՐ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՆՈՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՆՈՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀՈՒՐՋԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ամէն մի ոք որ ցանկանայ ձեռք բերել հետեւեալ գործերը, թող դիմէ հետեւեալ հասցէով: Պարոն Գրիգոր Ալեքսանդրեան, Ղրիմ, Ֆեոդոսիա, Գիմնազիական փողոց, Ալեքսանդրեան տուն.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱ

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՎԱՐՔ ԱՆՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉՆԵՐՈՒ

Հատոր Ա. Ազգային շարժումներ Հայոց մէջ մինչեւ 1860 թուականը. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Ազգային շարժումներ Հայոց մէջ 1860-1885 թուականները. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Ազգային շարժումներ Հայոց մէջ 1885-1908 թուականները. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՎԱՐՔԱՊԵՏՆԵՐՈՒ

Հատոր Ա. Վարդան Մամիկոնեան եւ իր ժամանակը. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Վարդան Մամիկոնեան եւ իր ժամանակը. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Վարդան Մամիկոնեան եւ իր ժամանակը. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՄԵԾ ՄԱՐԴԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց մեծ մարդիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց մեծ մարդիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց մեծ մարդիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱՆԴՐԱՆԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ԱՆԴՐԱՆԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՆՈՐ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՆՈՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ

Հատոր Ա. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Բ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

Հատոր Գ. Հայոց պատմութիւն համառօտ նոր անդրանիկ. Գին 3 ռուբլի.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԱՏԱՐԱՐ